ἰδὲ τοῖς περὶ τῆς πίστεως τὸ δεύτερον ἢ γνωστικόν, ὅ φασι
διὰ τὸ ἀσυμπαθὲς περιέπουσιν, ἃ παρέλκει
ἀνάγκη, τὸ μετὰ τὴν πίστιν καὶ γνῶσιν·
καὶ παροχὰς ἃς εἰλήφαμεν, ἀδεῶς ἐξα
μαρτάνειν· τὰ μὲν οὖν κρύφια παρήσω,
ἃ ἕκαστος λογισμοῖς κατεξουσίαν ἔχει ἀπο
τελεῖν. ἔστω δὲ μᾶλλον αἱ πρὸς ἀλλήλους ἀ
πεχθῶς ἔχοντες ἐπιτηδεύομεν· μά
λιστα πρὸς τοὺς δοκοῦντας ἡ δίκη μημεναι·
μήτε μικροῖς, μήτε μεγάλοις κατὰ θε
ὸν ἐπιτυγχάνοντες. τῶν μὲν γὰρ ἀφανεστέρων
ἢ πτωχοτέρων, περιφανῶς καταφρονοῦμεν·
ὡς ὑπερμαχητικῇ δουλείᾳ κατεξουσιάζειν ἐθέ
λοντες· οὐ κατὰ πνεῦμα Χριστοῦ· ἀλλ' ἐν σαρκὶ καὶ πλάνῃ
εὐδοκοῦντες εὑρέσθαι· καὶ ὅταν μέν
τινα τῶν σοβαρωτέρων ἁμαρτάνοντα ἴδωμεν,
ἐλέγξαι οὐ τολμῶμεν· φαμὲν δὲ τοῖς πα
ρατυχοῦσιν ὅτι γέγραπται· μὴ πρὸ και
ροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος· τῶν
δὲ ταπεινοτέρων μικρὸν αἴτιον εὑρόντες,